

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2019/1754

ze dne 7. října 2019

o přistoupení Evropské unie k Ženevskému aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 207 ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Lisabonská dohoda na ochranu označení původu a o jejich mezinárodním zápisu ze dne 31. října 1958 (dále jen „Lisabonská dohoda“) vytvořila zvláštní unii (dále jen „Zvláštní unie“) v rámci Unie na ochranu průmyslového vlastnictví, která byla zřízena Úmluvou na ochranu průmyslového vlastnictví, jež byla podepsána v Paříži dne 20. března 1883 (dále jen „Pařížská úmluva“). Podle podmínek Lisabonské dohody se smluvní strany zavazují chránit na svých územích označení původu výrobků jiných zemí Zvláštní unie, která jsou uznávána a chráněna z tohoto titulu v zemi původu a zapsána u Mezinárodního úřadu Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO), pokud tyto smluvní strany ve lhůtě jednoho roku ode dne přijetí oznámení o tomto zápisu neprohlásí, že takovou ochranu nemohou zajistit.
- (2) Stranami Lisabonské dohody je sedm členských států, a to Bulharsko (od roku 1975), Česká republika (od roku 1993), Francie (od roku 1966), Itálie (od roku 1968), Maďarsko (od roku 1967), Portugalsko (od roku 1966) a Slovensko (od roku 1993). Další tři členské státy Lisabonskou dohodu podepsaly, avšak neratifikovaly, a to Řecko, Španělsko a Rumunsko. Samotná Unie stranou Lisabonské dohody není, jelikož tato dohoda stanoví, že k ní mohou přistoupit pouze země.
- (3) Dne 20. května 2015 byl přijat Ženevský akt Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních (dále jen „Ženevský akt“), který Lisabonskou dohodu revidoval. Ženevský akt konkrétně rozšiřuje oblast působnosti Zvláštní unie tak, aby se ochrana označení původu výrobků vztahovala i na všechna zeměpisná označení ve smyslu Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví spravované Světovou obchodní organizací. Ženevský akt je slučitelný s uvedenou dohodou a s příslušným právem Unie týkajícími se ochrany označení původu a zeměpisných označení zemědělských produktů a umožňuje, aby se smluvními stranami staly i mezivládní organizace.
- (4) V oblastech, jež Ženevský akt upravuje, má Unie výlučnou pravomoc. To bylo potvrzeno v rozsudku Soudního dvora ze dne 25. října 2017 ve věci C-389/15⁽¹⁾, v němž bylo objasněno, že návrh revidované Lisabonské dohody, který byl následně přijat jako Ženevský akt, má především za účel usnadnit a upravit obchod mezi Uníí a třetími státy, které jsou stranami Lisabonské dohody, a má na tento obchod přímé a bezprostřední účinky. Projednání Ženevského aktu proto spadalo do výlučné pravomoci Unie podle čl. 3 odst. 1 písm. e) Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), neboť se týkalo oblasti společné obchodní politiky podle čl. 207 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, zejména pokud jde o obchodní aspekty duševního vlastnictví.

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 25. října 2017 ve věci Komise v. Rada, C-389/15, ECLI:EU:C:2017:798.

- (5) Co se týká určitých zemědělských produktů, Unie zavedla jednotné a komplexní systémy ochrany zeměpisných označení vín (1970), lihovin (1989), aromatizovaných vín (1991) a dalších zemědělských produktů a potravin (1992). Na základě výlučné pravomoci Unie podle článku 3 Smlouvy o fungování EU by členské státy neměly mít vnitrostátní systémy ochrany označení původu a zeměpisných označení zemědělských produktů třetích zemí, které jsou členy Zvláštní unie. Není-li však Unie smluvní stranou Ženevského aktu, nemůže předkládat označení původu a zeměpisná označení zemědělských produktů zapsaná na úrovni Unie za účelem ochrany v rámci Zvláštní unie ani nemůže chránit označení původu a zeměpisná označení třetích zemí, které jsou členy Zvláštní unie, prostřednictvím systémů ochrany zavedených Uníí v souladu s Ženevským aktem.
- (6) Aby mohla Unie řádně vykonávat svou výlučnou pravomoc v oblastech, na něž se vztahuje Ženevský akt, a své funkce v rámci svých komplexních systémů ochrany označení původu a zeměpisných označení zemědělských produktů, měla by přistoupit k Ženevskému aktu a stát se jeho smluvní stranou.
- (7) Přistoupení Unie k Ženevskému aktu je v souladu s čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie, který stanoví ochranu duševního vlastnictví.
- (8) Unie by měla usilovat o regularizaci otázky svých hlasovacích práv ve Shromáždění Zvláštní unie Ženevského aktu, aby se mohla účinně zapojit do rozhodovacích procesů s ohledem na čl. 22 odst. 4 písm. b) bod ii) Ženevského aktu. Je tedy vhodné, aby členské státy, které si to přejí, byly v zájmu Unie rovněž zmocněny společně s Uníí Ženevský akt ratifikovat nebo k němu případně přistoupit.
- (9) Současně se tak umožní zajistit kontinuitu práv vyplývajících ze stávajícího členství sedmi členských států ve Zvláštní unii.
- (10) Ratifikace nebo přistoupení ze strany členských států by však měly být plně v souladu s výlučnou pravomocí Unie a Unie by měla být i nadále odpovědná za zajištění výkonu práv a plnění závazků Unie a členských států podle Ženevského aktu.
- (11) Ve Zvláštní unii jsou Unie a ty členské státy, které Ženevský akt ratifikovaly nebo k němu přistoupily, zastupovány Komisí v souladu s čl. 17 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“),

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Přistoupení Evropské unie k Ženevskému aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních (dále jen „Ženevský akt“) se schvaluje jménem Unie.

Znění Ženevského aktu se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Předseda Rady určí osobu zmocněnou uložit jménem Unie listinu o přistoupení podle čl. 28 odst. 2 bodu ii) Ženevského aktu s cílem vyjádřit souhlas Unie s tím, aby byla Ženevským aktem vázána, jakož i učinit prohlášení a oznámení připojená k listině o přistoupení v souladu s článkem 5 tohoto rozhodnutí.

Článek 3

Členské státy, které si to přejí, se zmocňují, aby společně s Uníí Ženevský akt ratifikovaly nebo k němu případně přistoupily, a to v zájmu Unie a v plném souladu s její výlučnou pravomocí.

Článek 4

1. Ve Zvláštní unii jsou Unie a kterékoliv členské státy, které Ženevský akt ratifikují nebo k němu přistupují podle článku 3 tohoto rozhodnutí zastupovány Komisí v souladu s čl. 17 odst. 1 Smlouvy o EU. Unie je odpovědná za zajištění výkonu práv a plnění závazků Unie a členských států, které Ženevský akt ratifikují nebo k němu přistoupí podle článku 3 tohoto rozhodnutí.

Komise učiní jménem Unie a těchto členských států všechna nezbytná oznámení podle Ženevského aktu.

Komise je zejména určena příslušným orgánem podle článku 3 Ženevského aktu, který je pověřen prováděním Ženevského aktu na území Unie a komunikací s Mezinárodním úřadem WIPO podle Ženevského aktu a společného prováděcího řádu k Lisabonské dohodě a Ženevskému aktu Lisabonské dohody (dále jen „společný prováděcí řád“).

2. Ve shromáždění Zvláštní unie hlasuje Unie, přičemž členské státy, které Ženevský akt ratifikovaly nebo k němu přistoupily, své hlasovací právo nevykonávají.

Článek 5

Podle čl. 29 odst. 4 Ženevského aktu je v prohlášení připojeném k listině o přistoupení stanoveno prodloužení lhůty uvedené v čl. 15 odst. 1 Ženevského aktu a lhůt uvedených v článku 17 Ženevského aktu o jeden rok v souladu s postupy stanovenými ve společném prováděcím řádu.

Podle pravidla 5 odst. 3 písm. a) společného prováděcího řádu je v oznámení určeném generálnímu řediteli WIPO připojeném k listině o přistoupení stanoven požadavek, že za účelem ochrany zapsaného označení původu nebo zeměpisného označení na území Unie jsou v žádosti kromě povinných údajů stanovených v pravidle 5 odst. 2 společného prováděcího řádu uvedeny v případě označení původu i údaje o jakosti nebo vlastnostech výrobku a jeho souvislost se zeměpisným prostředím zeměpisné oblasti produkce a v případě zeměpisného označení údaje o jakosti, pověsti nebo jiné vlastnosti výrobku a jeho souvislost se zeměpisnou oblastí původu.

Článek 6

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dne dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Lucemburku dne 7. října 2019.

Za Radu

předsedkyně

A.-M. HENRIKSSON
